Rok X. Zeszyt 9—12

WIADOMOŚCI ADMINISTRACYJNE

MIASTA KATOWIC

Wrzesień — Grudzień 1938

Treść zeszytu 9—12:

Uzupełnienie Zbioru Statutów Miejscowych

NAKŁADEM MAGISTRATU MIASTA KATOWIC
Redakcja i administr.: Miejski Urząd Statystyczny

Tłoczono w Drukarni Śląskiej Sp. z ogr. odp. Katowice.

ZBIÓR
STATUTÓW MIEJSCOWYCH

ważniejszych regulaminów miejskich,
najważniejszych rozporządzeń władz
i t. d. obowiązujących na terenie
miasta Katowic

Uzupełnienie

KATOWICE 1938
Nakładem Magistratu miasta Katowic

Spis rzeczy

Ordynacja

dot. pobierania opłat za udzielanie konsensów budowlanych i dozór nad budowlami w obrębie miasta Katowic.

Na podstawie §§ 6 i 7 ustawy o daninach komunalnych z dnia 14. VII. 1893 r. i Uchwał Magisratu z dnia 19. IV. 1937 r. oraz Rady Miejskiej z dnia 19. IV. 1937 r. wydaje się następującą ordynację dot. pobierania opłat za udzielanie policyjno-budowlanych zezwoleń, badanie statystycznych obliczeń i nadzór nad budowlami w obrębie miasta Katowic.

§ 1.

Za zezwolenie udzielone według przepisów Policji Budowlanej i za dozorowanie nowych budowli, przebudowań i innych robót budowlanych należy uiścić do Głównej Kasy Miejskiej następujące opłaty:

1.	Przy budowie nowych budynków z wyjątkiem wymienionych pod liczbą 2 i 4 za 100 m^3 pojemności zabudowanej	8,— zł
	jednakowóż najmniej	60,— „
2.	przy budowie nowych budynków, warsztatów i sklepów nie wymagających większych obliczeń statystycznych oraz budynków podrzędniejszego znaczenia, np. chlewów, pralń, stodół, szop, roślinarń, kręgielń, krużganków, piwnic podwórzowych i innych niezależnych sklepień piwnicznych, większych dołów biologicznych wzgl. chemicznych oraz hal najzwyczajniejszej konstrukcji za 100 m pojemności zabudowanej	6,— „
	jednakowóż najmniej	30,— „
3.	Przy budowie zabudowań fabrycznych wymagających zatwierdzenia po myśli art. 14 Prawa Przemysłowego za 100 m^3 pojemności zabudowanej .	10,— „
	jednakowoż najmniej	60,— „

4. Przy poważnych lub powiększeniu budowli wymienionych pod 1, 2 i 3 pobiera się te same stawki jak pod liczbą 1, 2 i 3 z tym, że przy obliczeniu bierze się pod uwagę tylko te przestrzenie, które są zajęte przez nowodobudowane lub przerobione budynki.

Przy nadbudowach wymagających przeprowadzenia statystycznego stwierdzenia wytrzymałości fundamentów budowy, oblicza się należytość od całej zabudowanej przez nadbudowę przestrzeni.

5. Przy mniejszych przebudowach wzgl. zmianach budowlanych i przy wzniesieniu budynków drewnianych aż do powierzchni podstawowej 25 m² i wysokości 3,00 m . . . . 20,— zł

6. Przy umieszczeniu markiz, szafek wystawowych, transparentów świetlnych, szyldów reklamowych i napisów reklamowych różnego rodzaju aż do 1 m² powierzchni . . . . 10,— „
za każdy rozpoczęty dalszy m² . . . . . . 10,— „

7. Przy wykonaniu dołów kloacznych, ściekowych i mniejszych dołów oczyszczalnych . . . . 15,— „

8. Przy spajaniu lub rozbieraniu budynków do 200 m³ pojemności . . . . 20,— „
za każde dalsze 100 m³ zabudowanej przestrzeni . 5,— „

9. Przy postawieniu rusztowań budowlanych dla przebudówek i nadbudówek, jak również przy naprawach za 100 m² zajętej przez rusztowanie powierzchni fasady . . . . 6,— „
jednakowoż najmniej . . . . 15,— „

10. Przy wykonaniu urządzeń kanalizacyjnych oraz odwadniających, przy zakładaniu kabli, rurociągów, gromochromów i podobnego rodzaju robót od 1 mb . . . . 0,30 „
jednakowoż najmniej . . . . 10,— „

11. Przy wykonaniu murów granicznych i ogrodzeń za 1 mb . . . . 0,50 „
jednakowoż najmniej . . . . 20,— „

12. Przy budowie kominów fabrycznych, wymagających zatwierdzenia po myśli art. 14 Prawa Przemysłowego od każdych rozpoczętych 10 m . . 20,— „

13. Przy wykonaniu murów oporowych za 100 m² . 20,— „
jednakowoż najmniej . . . . 50,— „

14. Za zezwolenie na postawienie płotów budowlanych przy zajmowaniu powierzchni chodników za każde rozpoczęte 100 m² i pierwsze 3 miesiące . . . 20,— zł
za każdy dalszy rozpoczęty miesiąc za 100 m² . . . 5,— „

15. Przy wykonaniu robót nieujętych w niniejszej ordynacji pobiera się od tysiąca kosztów budowlanych . . . . 3,— „
jednakowoż najmniej . . . . 10,— „

16. Przy małych naprawach lub przeróbkach budowlanych, których koszty nie przekraczają wysokości stawek zawartych w § 1 pobiera się jako opłatę 5 % od rzeczywistych kosztów budowlanych.

17. Wolne od opłat są zezwolenia na założenie lub przebudowę pieców ogrzewalnych, szop budowlanych i do tego należących ustępów, śmietników i gnojoków, oraz postawienie rusztowań dla odnowienia i pomalowania fasad, jak również zezwolenia na przeprowadzenie zmian budowlanych w domach mieszkalnych, podlegających ustawie o ochronie lokatorów.

§ 2.

Prócz stawek § 1 pobiera się następujące opłaty:

1. Za projekty dodatkowe, które różnią się znacznie od zatwierdzonych projektów, stawki najniższe w § 1 pod 1 — 4 i 12.
2. Za wszystkie inne projekty dodatkowe . . . 20,— zł
3. Za każdy odbiór budowli w stanie surowym lub gotowym do użytku, jak też i za każdy odbiór wykonany powtórnie z winy właściciela budowy lub wykonującego, pobiera się 10 % od wymierzonej normalnej opłaty budowlanej, jednakowoż najmniej . . . . 10,— „
4. Za przedłużenie zezwolenia budowlanego i przepisanie konsensu budowlanego na inną osobę na warunkach nie zmienionych, pobiera się 25 % wymieroznej opłaty, jednakowoż najmniej . . 15,— „
5. Za zbadanie i dozorowanie prac budowlanych z betonu, żelbetonu i podobnych rodzajów budowy, jak też stropów masywnych:

   a) przy stropach, dachach i schodach włącznie z podciągami i podporami za 100 m² w świetle mierzonej powierzchni w każdym piętrze . . . 6,— „

b) przy sztucznych fundamentach z betonu i żelbetonu za 100 m² powierzchni . . . . 8,— zł

c) za zbadanie wniosków o zmianę pod a — b niniejszej liczby są miarodajne stawki podług a — b.

6. Za zbadanie karuzeli i huśtawek do 100 miejsc 5,— „
za każde dalsze rozpoczęte 100 miejsc . . . 5,— „

7. Za zbadanie namiotów i urządzeń cyrkowych do 100 miejsc . . . . 15,— „
za każde rozpoczęte 100 miejsc . . . . . . 5,— „

8. Za zbadanie wniosków o udzielenie wyjątkowego zezwolenia 25 % dodatku do opłat przypadających według § 1.

9. Za zbadanie projektów na urządzenie zakładów przemysłowych w już istniejących zabudowaniach, wymagających zatwierdzenia po myśl art. 14 Prawa Przemysłowego do 100 m² zajętej powierzchni . . . . 20,— „
za każde dalsze rozpoczęte 100 m² . . . . 10,— „

§ 3.

Mierzenie pojemności budynków ustala się w myśl przepisów państwowych (okólnik Min. Robót Publ. z dnia 19. X. 1929 r. L. A. XV. 1588/29).

Przy piwnicach podwórzowych i innych samoistnych obiektach piwnicznych, miarodajną jest dla obliczenia pojemności wysokość od podłogi piwnicy aż do wysokości powierzchni ziemi.

Przy obliczaniu pojemności nie uwzględnia się części ułamkowych metrów sześciennych lub kwadratowych, jeżeli ich liczba wynosi 50 albo mniej, natomiast zaokrągla się je jako pełne sto, jeżeli przekraczają liczbę 50.

Nie uwzględnia się również liczb ułamkowych wynikających z mnożenia 1 mb z ceną zasadniczą sumy, o ile wynoszą 50 i mniej, natomiast liczy się je za całość, o ile tę sumę przekroczy się.

§ 4.

Opłata za zezwolenie na budowę małych mieszkań jedno- i dwuizbowych z kuchnią i przynależnościami, które mają być pobudowane celem usunięcia braku mieszkaniowego, może być przez Magistrat na osobny wniosek zmniejszona aż do 50 % pojedyńczych stawek.

§ 5.

Za wszystkie roboty budowlane, rozpoczęte przed wystawieniem konsensu budowlanego, pobiera się podwójną opłatę.

§ 6.

Budowle państwowe, wojewódzkie i komunalne są wolne od opłat.

§ 7.

Przy wniesieniu podania o udzielenie zezwolenia należy wpłacić do Głównej Kasy Miejskiej 50 % opłaty obliczonej według powyższych stawek, zaś resztę opłaty należy uiścić w przeciągu 8 dni po wystawieniu konsensu budowlanego względnie odnośnego poświadczenia i doręczenia wymiaru opłaty. Zaległe opłaty będą ściągane w drodze postępowania administracyjno-przymusowego. Wniesienie sprzeciwu nie wstrzymuje ściągnięcia zaległości.

§ 8.

Niekorzystanie z udzielonego zezwolenia nie zwalnia petenta od uiszczenia należnej opłaty budowlanej.

§ 9.

Spory o obowiązek uiszczenia opłat będą załatwiane według § 69 i 70 ustawy o opłatach komunalnych z dnia 14. VII. 1893 r.

§ 10.

Niniejsza ordynacja opłat obowiązuje z dniem ogłoszenia. Jednocześnie znosi się dotychczasową ordynację opłat z dnia 24. IX. 1929 r.

Katowice, dnia 9 kwietnia 1937 r.

Magistrat:

(—) Dr Kocur. (—) Szkudlarz.

Rada Miejska:

(—) Dr Ziółkiewicz.

Rozporządzenie policyjne

Dyrektora Policji w Katowicach z dnia 26 listopada 1937 r. o uregulowaniu ruchu pieszego na ulicach miasta Katowic.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. (Zb. ust. pr. str. 265) §§ 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządzie w kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. ust. pr. str. 195) § 2 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 19 czerwca 1912 r. (Zb. ust. pr. str. 182) oraz art. 1 pkt. 1 ustawy o utworzeniu Dyrekcji Policji z dnia 14 marca 1923 r. (Dz. Ust. Śl. Nr 15, poz. 97) — za zgodą Magistratu miasta Katowic zarządzam co następuje:

§ 1.

Do ruchu pieszego służą chodniki. Wzbronione są na nich wszelkie czynności, mogące ograniczać albo wstrzymywać ruch i zakłócać spokój publiczny.

Po chodnikach należy chodzić tylko po prawej ich stronie. Większym grupom osób i pochodom nie wolno używać chodników. Na chodnikach nie wolno iść pod rękę więcej niż dwom osobom, jak również nie wolno tamować ruchu publicznego przez prowadzenie rowerów, dwóch obok siebie wózków dziecięcych lub wózków dla chorych, przez przystawanie szczególnie na narożnikach itp.

Osoby, których odzież brudzi lub farbuje winny używać chodników w ten sposób, by uniknąć zetknięcia się z przechodzącą publicznością.

§ 2.

Na jezdnię wchodzić wolno tylko w razie konieczności przejścia przez ulicę lub do tramwaju.

Należy przechodzić przez jezdnię na drugą stronę ulicy po liniach wyznaczonych lub najkrótszą drogą pod kątem prostym w pobliżu skrzyżowania ulic i to krokiem przyśpieszonym, zwracając baczną uwagę najpierw na pojazdy z lewej, a potem z prawej

strony. Nie wolno przebiegać jezdni mimo danego sygnału ostrzegawczego.

Osoby noszące ciężary winny przechodzić prawą stroną jezdni.

§ 3.

Przy wozach posiadających dzwonek, np. wozy mleczarskie, wolno używać dzwonka tylko celem zwrócenia uwagi interesantom, jednakowoż zabrania się przez długotrwałe dzwonienie zakłócać spokój na drogach publicznych.

Nie wolno wyjeżdżać pojazdem mechanicznym na ulicę, jeżeli silnik dymi wskutek przeoliwienia.

§ 4.

Rozdawanie i noszenie afiszów, plakatów i wszelkiego innego rodzaju ogłoszeń i reklam jest dozwolone tylko po uprzednim uzyskaniu urzędowego pozwolenia.

§ 5.

Wszelkie polecenia i wskazówki organów policyjnych oraz osób do tego upoważnionych, odnoszące się do utrzymania porządku publicznego, bezpieczeństwa i sprawności ruchu winny być pod każdym względem przez publiczność przestrzegane i niezwłocznie wykonane. To samo dotyczy zleceń, dotyczących utrzymania czystości i zapobieżenia hałasom.

§ 6.

Niezastosowanie się do powyższych przepisów karane będzie w drodze administracyjnej grzywną do 30,00 zł, a w razie niemożności ściągnięcia grzywny odpowiednim aresztem.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 8.

Jednocześnie uchyla się §§ 28 i 30 rozporządzenia policyjnego o ruchu ulicznym miasta Katowic z dnia 7 marca 1899 r.

Dyrektor Policji:
wz.

(—) Kutzner,
wicedyrektor.

Powyższe rozporządzenie zostało ogłoszone w „Gazecie Urzędowej" Województwa Śląskiego z dnia 10 grudnia 1937 r. nr. 48, poz. 375.

Statut miejscowy

z dnia 15 marca 1937 r. o pobieraniu taks i opłat szkolnych w miejskich szkołach wydziałowych w Katowicach.

Na podstawie § 11 ordynacji miast z dnia 30 maja 1853 r. (Dz. u. pr. Nr 24, str. 389), rozporządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 14 listopada 1924 r., wydanego w porozumieniu z Radą Wojewódzką w przedmiocie oznaczenia opłat w szkołach wydziałowych górnośląskiej części Województwa (Dziennik Urzędowy Wydziału Oświecenia Publicznego Województwa Śląskiego Nr 14 poz. 244), rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 29 marca 1926 r., wydanego w porozumieniu z Radą Wojewódzką w sprawie zmian niektórych postanowień o opłatach szkolnych w komunalnych szkołach średnich ogólnokształcących i wydziałowych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dziennik Urzędowy Wydziału Oświecenia Publicznego Wojew. Śląskiego Nr 8 poz. 160) i rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 14 stycznia 1937 r. o taksach i opłatach szkolnych w szkołach średnich ogólnokształcących i zakładach kształcenia nauczycieli, utrzymywanych przez Skarb Śląski, oraz Związki Komunalne, jako też przy egzaminach nauczycieli szkół powszechnych (Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego Dział Administracji Szkolnej z dnia 30 stycznia 1937 r. Nr 1) wydaje się za zgodą Rady miejskiej następujący statut miejscowy z mocą obowiązującą od dnia 10 stycznia 1937 r.

§ 1.

Taksy i opłaty szkolne w szkołach wydziałowych wynoszą:

I.	Taksa za egzamin wstępny do klasy pierwszej lub wyższej	5,— zł
II.	Taksa za egzamin wstępny z różnicy programów	5,— „
III.	Taksa za egzamin prywatny	5,— „
IV.	Taksa za wydanie duplikatu świadectwa rocznego lub półrocznego	5,— „
V.	Taksa administracyjna roczna	100,— „

Va. Dla uczniów wstępujących po raz pierwszy do szkoły wydziałowej . . . . 103,— zł

§ 2.

Taksy wymienione w § 1, punkt I, II i III powinny być uiszczone w Dyrekcji szkoły wydziałowej przed przystąpieniem ucznia (ennicy) do egzaminu. Taksy te wzięte łącznie Dyrekcje szkół rozdzielają pomiędzy egzamintaorów, jako wynagrodzenie za udział w egzaminach. Sumy uzyskane od uczniów z tego tytułu powinny być podawane w liście wypłat wynagrodzeń egzaminatorów.

Taksy, wymienione w § 1, punkt IV stanowią dochód gminy miasta Katowic i powinny być wpłacone w dyrekcji szkoły, która wpłaca je z końcem każdego półrocza szkolnego do Głównej Kasy Miejskiej, przesyłając równocześnie Magistratowi wykaz pobranych o wpłaconych kwot.

Za wydanie duplikatu świadectwa uiszcza się zawsze prócz taksy wymienionej w § 1 punkt IV także opłatę stemplową znaczkami stemplowymi w wysokości, przewidzianej w ustawie stemplowej, t. j. znaczkami stemplowymi wartości nominalnej 2,— zł od każdej rozpoczętej strony. Znaczki stemplowe nakleja się na wydanym duplikacie i kasuje się.

Taksa administracyjna roczna, wymieniona w § 1 punkt V stanowi dochód gminy miasta Katowic.

Taksy wpłacone przez uczniów (ennicy) zwrotowi zasadniczo nie podlegają.

§ 3.

Taksy administracyjne, wymienione w § 1 punkt V powinny być wpłacane w Głównej Kasie Miejskiej miasta Katowic w dwóch równych ratach półrocznych z początkiem danego półrocza, najpóźniej jednak do dnia 20 listopada za I półrocze i do dnia 20 kwietnia za II półrocze szkolne.

W okresie trudnych warunków ekonomicznych zezwala się rodzicom niezamożnym na uiszczenie taksy w ratach z tym jednak, że cała należność powinna być wyrównana w I półroczu roku szkolnego do dnia 20 listopada, zaś w II półroczu do dnia 20 kwietnia.

Od uczniów, którzy przed ostatecznym terminem płatności taksy występują ze szkoły, nie uiściwszy taksy, nie należy żądać opłacenia taksy.

W razie niezapłacenia rat w ustalonych wyżej terminach uczniowie(ennice) nie zostaną dopuszczeni do dalszych zajęć szkolnych. **Niezapłacone taksy szkolne ściągnięte będą według zasad obowiązujących przy egzekucji danin komunalnych.**

§ 4.

Od taks wymienionych w § 1 punkt I, II i III oraz od różnicy między taksą administracyjną dla uczniów dawnych i nowowstępujących w kwocie 3.— zł (punkt Va) nikt zwolniony być nie może. Zwolnień udzielać można jedynie od taksy administracyjnej.

Z ulgowej taksy administracyjnej w wysokości 50% normalnej taksy wskazanej w § 1 punkt V korzystają dzieci czynnych funkcjonariuszów państwowych, wojewódzkich, komunalnych i wojskowych zawodowych, pobierających uposażenie służbowe lub wynagrodzenie ze Skarbu Państwa, Skarbu Śląskiego i Kas Związków Komunalnych oraz czynnych funkcjonariuszów Administracji Lasów Państwowych i czynnych funkcjonariuszów przedsiębiorstw państwowych: „Polskie Koleje Państwowe“ i „Polska Poczta, Telefon i Telegraf“, o ile wykazują postępy w nauce dostateczne i sprawowanie dobre z zastrzeżeniem, że rodzice ich nie posiadają znaczniejszego majątku.

Przez postęp w nauce dostateczny rozumie się postępy przynajmniej dostateczne ze wszystkich przedmiotów naukowych na świadectwie półrocznym, na świadectwie zaś rocznym przynajmniej postęp ogólny dostateczny, uprawniający ucznia do przejścia do następnej klasy z początkiem następującego roku szkolnego.

Dzieci rodziców niezamożnych, o ile wykazują postęp w nauce dostateczny i sprawowanie dobre, mogą korzystać z częściowego lub całkowitego zwolnienia od taksy administracyjnej; w wyjątkowych wypadkach również dzieci czynnych funkcjonariuszów państwowych, wojewódzkich, komunalnych, zawodowych wojskowych, czynnych funkcjonariuszów Administracji Lasów Państwowych i przedsiębiorstw państwowych: „Polskie Koleje Państwowe“, oraz „Polska Poczta, Telefon i Telegraf“ mogą korzystać z częściowego lub całkowitego zwolnienia od taksy (§ 4 ustęp 2). Zwolnienia takie muszą jednak mieścić się w granicach normy dozwolonej.

Całkowite zwolnienie od taksy administracyjnej należy stosować w pierwszym rzędzie w odniesieniu do dzieci niezamożnych inwalidów wojennych, powstańców śląskich, kawalerów orderu „Virtuti Militari“, odznaczonych Krzyżem lub „Medalem Niepodległości“, oraz do stypendów gminnych i młodzieży z wychodźtwa i repartriacji, pozostającej pod opieką Towarzystwa Pomocy Dzieciom i Młodzieży Polskiej z Kresów.

W celu uzyskania całkowitego lub częściowego zwolnienia od taksy administracyjnej rodzice wzgl. opieka domowa winna złożyć Dyrekcji szkoły odpowiednie podanie poparte świadectwem ich niezamożności i to w pierwszym półroczu najdalej do 20 wrze-

śnia, a w drugim półroczu do 20 stycznia. Czynni funkcjonariusze państwowi, wojewódzcy, komunalni, zawodowi wojskowi, czynni funkcjonariusze Administracji Lasów Państwowych i przedsiębiorstw państwowych: „Polskie Koleje Państwowe" i „Polska Poczta, Telefon i Telegraf" nie składają podań o udzielenie ulgowej taksy administracyjnej. Dyrekcje szkół powinny jednak zażądać od nich formalnego zaświadczenia, że interesowany jest czynnym funkcjonariuszem państwowym, wojewódzkim, komunalnym, zawodowym wojskowym, lub też czynnym funkcjonariuszem Administracji Lasów Państwowych, względnie przedsiębiorstw państwowych: „Polskie Koleje Państwowe" i „Polska Poczta, Telefon i Telegraf" — a w razie wątpliwości przedłożenia świadectwa o stanie majątkowym.

Dyrektor szkoły wnosi podanie na posiedzenie Rady Pedagogicznej, która po dokładnym zapoznaniu się z pilnością i postępami ucznia(ennicy) w nauce, stanem materialnym rodziców lub opiekunów oraz warunkami, w jakich młodzież poza szkołą pozostaje, przedstawia Magistratowi propozycję w sprawie częściowego lub całkowitego zwolnienia ucznia(ennicy) od opłat.

Uchwały Rady Pedagogicznej oraz wnioski uczniów(ennic) z wszelkimi załącznikami Dyrekcja szkoły przesyła Magistratowi do rozstrzygnięcia i to w pierwszym półroczu najdalej do 5 października a w drugim półroczu do 5 lutego. Decyzję swoją Magistrat zakomunikuje Dyrekcji szkoły, która następnie ogłasza ją zainteresowanym uczniom(ennicom). Rozstrzygnięcie Magistratu jest ostateczne.

Po upływie terminów wyżej określonych wnioski o zwolnienie rozpatrywane będą tylko w wypadkach wyjątkowych.

Zwolnień całkowitych lub częściowych do taksy administracyjnej udziela się w szkołach wydziałowych w granicach 25% sumy, którą uzyskanoby z opłat, gdyby wszystkie dzieci urzędników państwowych, wojewódzkich, komunalnych, zawodowych wojskowych, Administracji Lasów Państwowych i przedsiębiorstw państwowych: „Polskie Koleje Państwowe" i „Polska Poczta, Telefon i Telegraf" płaciły połowę taksy, a pozostałe całą taksę. Magistrat może w wyjątkowych wypadkach udzielać ulg i zwolnień na kwotę wyższą niż wyżej wskazana.

Nowowstępujący uczniowie w pierwszym półroczu szkolnym od żadnych opłat nie mogą być zwolnieni. Nie dotyczy to dzieci funkcjonariuszów państwowych, wojewódzkich, komunalnych, zawodowych wojskowych, Administracji Lasów Państwowych i przedsiębiorstw państwowych: „Polskie Koleje Państwowe" oraz „Polska Poczta, Telefon i Telegraf". W wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie Magistrat może udzielać w drodze wyjątku ulgowych taks administracyjnych i zwolnień od nich nowowstępującym uczniom w pierwszym półroczu szkolnym.

Uczniowie, którzy uzyskali zwolnień od taksy administracyjnej w jednym półroczu, korzystają ze zwolnienia i w następnym półroczu szkolnym, o ile istnieją nadal warunki, od których zależy zwolnienie. Uczniowie nie zwolnieni od taksy obowiązani są wpłacać ją bezzwłocznie po zakomunikowaniu im decyzji Magistratu.

§ 5.

Prócz powyżej podanych taks i opłat szkolnych pobierają Dyrekcje szkół wydziałowych opłaty na „Fundusz wychowania fizycznego“ w wysokości 2,— zł rocznie, płatnych w dwóch ratach półrocznych.

Od opłaty tej nikt zwolniony być nie może.

Dochody z tego źródła pochodzące zużywają Dyrekcje szkół w sposób określony specjalnymi przepisami. Księgowanie opłat na „Fundusz wychowania fizycznego“ regulują przepisy rachunkowo-kasowe.

Prócz powyższch taks i opłat mogą być pobierane od uczniów korzystających ze szkolnej pomocy dentystycznej opłaty, według obowiązującego cennika, od uczniów zaś korzystających ze szkolnej pomocy lekarskiej opłaty w wysokości faktycznych kosztów lekarstw i opatrunków.

Żadnych innych taks i opłat szkolnych, bez specjalnego zezwolenia Urzędu Wojewódzkiego (Wydziału Oświecenia Publicznego) pobierać nie wolno.

§ 6.

W sprawach związanych z pobieraniem taksy administracyjnej nieunormowanych niniejszym statutem, oraz umarzaniem nieściągalnych taks decyduje Magistrat

§ 7.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 10 stycznia 1937 r. Z chwilą tą tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy dotyczące niniejszym statutem objętych taks i opłat szkolnych w miejskich szkołach wydziałowych.

Katowice, dnia 15 marca 1937 r.

Magistrat:

(—) Dr Kocur. (—) Szkudlarz.

(pieczęć)
Magistrat Miasta Katowic

— 5 —

Katowice, dnia 4 kwietnia 1938 r.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publicznego
Nr O. P. III. — 173/29.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego zatwierdza powyższy statut miejscowy z dnia 15 marca 1937 r. o pobieraniu taks i opłat szkolnych w miejskich szkołach wydziałowych w Katowicach.

Za Wojewodę:
(—) M. Zawidzki
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

(pieczęć)
Urząd Wojewódzki Śląski.